

Deel 1.

Mijn naam is officieel Sirion van de Dronenhof, geboren op 6 juni 2007 in Bodegraven bij Cees & Coby Groenendijk. Mijn moeder is Cheyenna en mijn vader is Batman. Omdat mijn vader Batman heet hadden mijn toekomstige baasjes eerst bedacht Robin als roepnaam te gaan gebruiken. Het is zelfs nog even Hé geweest (errûg grappig vond iedereen dat) maar het is Tommie geworden omdat ze deze naam toch het leukst vonden.

Sirion Tommie van de Dronenhof dus, maarre..... voor iedereen gewoon Tommie hoor ! Ik heb nog 2 broertjes en 3 zusjes, met z'n zessen hebben we 8 weken lang bij Coby midden in de kamer gelegen in een grote nestkist met bench er omheen en een warmtelamp er boven want de zomer was niet al te best en soms hadden we zo'n kou dat we lekker onder de lamp mochten. Tijdens de 8 weken bij Coby werden we regelmatig op de foto gezet, eigenlijk zeer regelmatig wel en dan waren we echt op ons knapst want Coby en haar vriendinnen deden zo hun best om leuke foto's te maken en daar moet je als model dan wel aan meewerken natuurlijk. Deze foto's kwamen dan op onze eigen internet site en als je al zo'n beetje beroemd bent moeten we er wel knap op staan natuurlijk want onze toekomstige baasjes keken iedere week vol ongeduld uit naar nieuwe foto's.

Er waren buiten mijn moeder om nog meer dwergschnauzers in huis, dat waren Vita, Fleur en een Yorkje die Jester heet, erg druk hoor maar wel gezellig.

Tante Fleur, die heel knap is, was niet bij onze bench weg te denken en wilde dolgraag wel eens bij ons naar binnen maar dát mocht nou net niet want Coby was een beetje bang dat ze ons wat aan zou doen, tja Schnauzers hé, doen ze net of ze heel héél erg geïnteresseerd zijn maar o, wee als ze de kans krijgen.....karaktertje hoor. Ze waakte wel heel erg over ons die Tante Fleur want als de toekomstige baasjes naar ons kwamen kijken was ze erg oplettend samen met onze moeder en ze probeerden met z'n tweetjes iedereen die ons wilde zien weg te jagen, dat was natuurlijk om ons te beschermen. Een geweldige moeder en een superleuke tante hadden we dus en omdat ik altijd goed opleette heb ik ook veel geleerd van ze.

3 augustus s'morgens had ik al een beetje in de gaten dat er iets ging gebeuren.

Het was eigenlijk al zo'n beetje de hele week aan de gang. Iedere dag werd één van ons helemaal opgepimpt door Coby, we werden gewold (rotkarweitje waardoor je haar met een speciaal kammetje gewoon uit je lijfje getrokken word omdat het oud haar is en je vacht lelijk maakt), nageltjes geknipt en in bad gedaan. Coby is ook nog hondenkapper dus onze toet werd ook helemaal mooi gemaakt. Ondertussen werden we dan opvallend veel geknuffeld.....we kwamen toch al wel geen knuffels te kort maar als je zo'n pimpbeurt kreeg waren het er meer. Er werden plastic dozen klaar gezet een gele en een groene en later op de dag kwamen er dan mensen die we al wel een keer of twee eerder hadden gezien en die namen dan mijn broer of zus mee, degene die gepimpt was wel te verstaan. Onze mand werd steeds ruimer maar ons gezinnetje steeds kleiner. We lagen sinds een ruime week eigenlijk al niet meer bij onze moeder want die had het ondertussen wel gehad met ons en ze hield ons wel in de gaten vanuit een veilige hoek. We misten onze broertjes en zusjes die al weg waren wel natuurlijk maar.....we hadden wel lekker veel plek nu in de buitenren en in onze bench.

Gelukkig had ik nog net de tijd gehad om ze allemaal te leren graven. Naast de stenen tuinkabouters, waar we de 4^e week van ons leventje al vrienden mee waren, lag een stukje zand, zwart zand. In de 7^e week heb ik het aan mijn broertjes en zusje voorgedaan en ze konden het allemaal heel erg goed, gelukkig maar want ik vond het zelf zo leuk om te doen en we hebben een paar hele leuke graafmomenten gehad in de laatste week dat we met z'allen waren. We hoorden Coby wel roepen dat het niet mocht maar toen hebben we gewoon gedaan of we dat niet begrepen en onze witte randjes onder onze ogen laten zien.

Toen moesten zij en Cees er gewoon om lachen en konden we lekker doorgaan. Tja, per slot van rekening waren we in BodeGRAVEN dusse We waren net modderballen als we klaar waren en kregen dan een poetsbeurt, dat was dan weer minder. We konden er wel lekker van slapen van al dat ravotten dus dan hadden mama, Tante Fleur en Coby weer een paar rustige uurtjes. We moesten wel heel veel oefenen steeds met buiten plassen en poepen en ons netjes gedragen tijdens het eten. Het liefst gingen we lekker met onze voorpootjes in ons bordje staan en als Coby niet oplette lukte het nog ook, há.

Het plassen en poepen buiten lukte wel maar soms was het gewoon makkelijker om in de bench te plassen. Er lagen allemaal kranten en als je lekker aan het ravotten bent met z'n allen heb je er natuurlijk niet altijd erg in om te laten merken dat je moest plassen en is het gewoon te laat voor je het weet.

Die vrijdag dus, we waren nog maar met z'n drietjes Navi, Tops en ik. Ik was nog de enige man dus de dames speelden zo'n beetje de baas over mij, tenminste dat probeerde ze en ach...vrouwen hé als ze gelijk krijgen blijf je de beste vrienden met ze en ik was eigenlijk nog maar de enige man in huis nu dus beetje gedeisd houden was niet zo dom van me.

Coby kwam deze keer mij halen en ik onderging het hele ritueel inclusief de extra knuffels. Op het wollen van mijn vacht na genoot ik er wel heel erg van. Ik probeerde het wollen nog te stoppen door zielig te janken, wel heel hard natuurlijk, maar dat hielp niet en op het laatst zag ik er uit om door een ringetje te halen en Coby noemde me een "Spetter". De plastic dozen werden klaar gezet en ik kreeg zomaar minder eten dan Navi & Tops want ik moest nog auto rijden zei Coby. Ik had al zoveel dingen gedaan en gehoord in m'n leven waarvan ik niet wist wat het ging betekenen dus wachtte ik maar af wat er komen ging. Het is altijd al goed gekomen dus dat zal het nou ook wel dacht ik.

Daar ging de bel en Mama en Tante Fleur gingen te keer met blaffen, niet normaal gewoon wat konden die hard blaffen zeg. Het leek wel of ze de mensen die voor de deur stonden bang wilden maken zodat ze weg zouden gaan. Coby liet ze toch binnen en zei tegen Mama en tante Fleur dat ze op moesten houden maar dat deden ze niet en Tante Fleur ging zelfs nog even in de meneer z'n broek hangen maar die was jammer genoeg niet bang en tilde Mama op om haar te knuffelen. Tjonge wat een held, zomaar Mama oppakken als ze boos is. Coby tilde mij uit de bench, we zaten met z'n drietjes helemaal onder de indruk te kijken naar de actie, en ze gaf mij aan de mevrouw die helemaal blij werd en mij begon te knuffelen. Ik vond haar ook wel lief en gaf voorzichtig een kusje terug. Coby vertelde dat dit m'n nieuwe baasjes waren en vanaf nu voor mij zouden gaan zorgen. Ze kwamen me wel een beetje bekend voor maar toen hadden ze met ons allemaal geknuffeld en nu pikte Coby mij er uit en gingen we lekker in de bank zitten. Het nieuwe baasje heet Rien en het vrouwtje Angelien, mmmmm dat rijmt wel een beetje.

Er werd door Coby van alles uitgelegd en ze pakte de gele en groene doos met allemaal eten en zo er in. Mijn Grote Gele Vriend zat er ook in. Die was ik kwijt.....daar was hij dus en ik maar zoeken vandaag waar hij gebleven was, mijn favoriete speelknuffel !!

O, nee daar kwam dat ding om te wollen en Coby vroeg aan Angelien of ze wist hoe het moest en ze knikte nee, gelukkig dan was ik daar ook vanaf. Fout gedacht, Coby ging het haar wel even leren en ik was dus de pineut. Het duurde niet zo heel lang het uitproberen maar het betekent wel dat ik voortaan 3x per week gewold ga worden, het leven van een "Spetter" gaat dus niet over rozen.

Toen mijn nieuwe baasjes aanstalten maakten om op te stappen, het was nog best een eindje rijden naar Steenbergen zeiden ze, werd ik nog eventjes voor m'n zusjes en m'n moeder gehouden om te neuzen. Coby knuffelde me ook nog even en gaf me een aai over m'n bol. Buiten gekomen werd ik toch wel een beetje zenuwachtig en kroop een beetje verder weg in de armen van Angelien. Rien hield de deur van een zwart ding met stoelen open zodat we konden gaan zitten en gaf me snel een knuffeltje met z'n neus. Na nog een keer of wat geroepen te hebben en gezwaaid naar Coby ging het zwarte ding lawaai maken en gingen we bewegen, dat was natuurlijk het autorijden wat we zouden gaan doen. Maar

goed dat ik niet zoveel eten had gehad want een klein beetje misselijk werd ik wel maar door het geeuwen en de frisse lucht die uit een gaatje kwam ging het gelukkig over en ik werd er gewoon slaperig van, héérlijk.

Het zwarte ding, de auto, stopte en we gingen ergens naar binnen waar er mensen waren die “aaaah wat een schatje ” riepen en om mij heen kwamen. Gelukkig zag ik Angeliën die naar me keek en “kom maar” riep. Ik rende snel naar haar toe. Ze nam me beschermend in haar armen en ik voelde me weer veilig.

Eventjes later gingen we weer rijden en Rien zei dat we nu naar huis gingen. Ik werd het autorijden nu wel beu en toen we een poort door reden zeiden ze “we zijn thuis”, gelukkig maar want het was toch best wel een eind rijden geweest ook al had ik een poosje geslapen. Ik liet me natuurlijk meteen even van de goede kant zien en plaste netjes buiten en direct kwam er commentaar van “oh wat ben je knap”. Genoeg reden om meer te doen dus !

Na nog een poosje lekker buiten te hebben gezeten en gespeeld te hebben met Rien, ik had Tante Fleur aan z’n broek zien hangen en ik probeerde dat ook meteen maar even uit. Ze moesten er allebei om lachen en ik besepte dat ze mij super vonden en daar zou ik nog wel veel voordeel uit kunnen halen. Ik vond ze allebei wel heel lief en ging op mijn nieuwe kussen liggen met m’n Grote Gele Vriend en keek om en om naar ze en bedacht blij dat ik er twee nieuwe helden bij had, mijn nieuwe baasjes !!

